॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै युज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को युज्ञो यावांनेव युज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृतव्यां उपं दधात्यृतूनां कृत्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त पुवर्तवस्तान्कंल्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्माँ ध्समाना ऋतव एकंन पुदेन व्यावंर्तन्ते तस्मां हतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्युतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्माँ ध्समानाः सन्तं ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनांनेष व वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनी्रुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेंक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपिर्हार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राण्भृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप पृवाभि समंनसः (३)

यं कामयेतापृशः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योपधायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भविति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मै पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचृत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणाया हु श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स् उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ सावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चनामधिपतिः॥ (५)

क्रुस्यां उपुधार्य प्राणुभृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वयु इति पश्चं च॥५॥———[१]

इन्द्रौग्नी अर्व्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विर्धृतावनयौर्लोकयोर्विर्धृत्या अर्धृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृण्णान्तरिक्षमेवोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिंनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुंख्यात्यै देवानां वै सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत ताभिर्वे ते दिशों-ऽद्दश्हन्यद्विश्यां उपुदधांति दिशां विधृत्ये दशं प्राणुभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताँद्धत्ते तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिंष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मांत्प्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशांक्षरा विराङ्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्योतिरेव पुरस्ताँ द्धत्ते तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रसि पशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयत्तस्माद्वार्हंताः (८)

पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्मौदक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोमिप्रयायी जंयति षद्गिर्श्शय्सं पंचन्ते षद्गिर्श्शदक्षरा बृह्ती बार्ह्नताः पुशवों बृहत्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाड्ड स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्ता वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणानार् सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति

यत्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मैं सुमीचों दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्हता एताश्चतुंस्त्रिश्शच॥५॥_____ देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृं व्यो भवत्याशु स्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तद्श इति दक्षिणतोऽत्रुं वै व्योमान्नर्श सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पश्चद्श इत्युत्तर्त ओजो वै भान्त ओजंः पश्चद्श ओजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तांत् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृतः संविर्श इति दक्षिण्तोऽत्रं वा अभिवृतोऽन्नर्रं सिव्र्शोऽन्नमेव दक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इति पृश्वाद्यद्विर्श्वातिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजौरेवाभिपूर्वमृन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्माध्सव्यः (१३)

हस्तयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विर्श इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्रश इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्रशोऽत्रमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पश्चिदमे वै लोकास्त्रिण्व एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविर्श इति (१४)

उत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकित्रिष्ट्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्ट्श इति दक्षिणतोऽसौ वा आंदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपं ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्ट्श इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः पद्विष्श इत्युत्तरतः सुंवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये॥ (१५)

वे विवृद्धित पुरस्तांध्ययसंगेविश्य इति सुवर्गो वे पर्श्व चापा ————[3] अग्नेर्भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यंज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित नृचक्षंसां भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवा १ सो

वज्ञमुख । त्रवृधज्ञमुखम् व पुरस्ताद्व यातयात नृचक्षसा मागाऽसात दाक्षणतः शुत्रुवारसा व नृचक्षसोऽत्रं धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्माँ ज्ञातोऽत्रंमित्त जनित्र ई स्पृत इ संप्तद्शः स्तोम् इत्याहान्नं व जनित्रम् (१६)

अन्नर्थं सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोंऽसीत्यंत्तरत ओजो वा इन्द्रं ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चद्शः (१७)

ओर्ज एवोत्तर्तो धंत्ते तस्मांद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूनां भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुख॰ रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि॰्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या अत्रं मुरुतोऽत्रृं गर्भा अत्रं तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)

धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांद्वक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिंणेनान्नमद्यत ऋभूणां भागों उसीतिं पश्चात् प्रतिंष्ठित्यै विवर्तीं-

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिंणुवः प्रतिष्ठित्यै

देवस्यं सिवतुर्भागों ऽसीत्युंत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रंह्मवर्चसमेवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसृत्यै तस्मौद्भाह्मणानामुदीची सुनिः प्रसूता धुर्त्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

पश्चिव्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यों जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणुतोऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौर्जस्वतीरुत्तर्त ओंजुस्व्येव भंवत्यास्यौजुस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्नं यदेषा विधा (२१)

ऽष्टाचत्वारि १श इत्युंत्तरतोऽनयौर्लोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोकौ समावद्वीर्यौ (२०)

विधीयतेऽर्क एव तदर्क्यमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा

न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्युंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छुद्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मा उच्छुत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२) वै जुनित्रं पश्चद्रशोऽदिंत्यै भागो वै धुर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥७॥————[४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सप्रतानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पृश्चार्जनिष्यमांणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारि एशः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारि शो ब्रह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धौ ब्रह्मवर्चसितंरः षोडुशः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंडुश ओजं एवोत्तर्तो धंते तस्मांत् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयित वज्रो वै चतुश्चत्वारि १ शो वर्जः षोड्शो यदेते इष्टेके उपदर्धाति जाता इश्वेव जंनिष्यमाणा इश्व भ्रातृं व्यान्यणुद्य वज्रमनु प्र हंरति स्तृत्यै पुरीषवतीं मध्य उप दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं होके भवति य एवं

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५) वेदैता वा अंसपुला नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्तें (२४)

छन्दा रेसि सुवर्ग्याण्यासन्तैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

उत्तरतो धंत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यत् त्रिचंत्वारिश्शच॥५॥— र्शिमरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवर् सुन्धिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इतिं रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः पृंतनाषाडितिं पश्नत्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

वरिवश्छन्द इति ता उपादधत तामिवैं ते सुवर्गं लोकमायुन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजतं यत् (२६) स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः

नास्यं सपत्नों भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमतेवश्छन्दो

विराजंमेवोत्तमां पृशुर्षुं दधाति तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वार्चं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्युत्वायां क्ष्णुयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णुया पुशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै

समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां युज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति युज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सुप्तसुप्तोपं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान सुरसर्प इति चक्षुंर्वयोधा इति

श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरेपानतीः पश्येन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः सर्रेरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयुत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकों-ऽिं वेषेश्रिरिं वस्येष्टिर्सीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयित सात्मान्तरिक्ष । रोहति सप्रांणोऽमुष्मिँ ल्लोके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०) नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकसत्त्वं यन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सद्भिवेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षं द्वादंश च॥३

नास्मा अर्कं भवति यजमानायत्नं वै नांकसदो यन्नांकसदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांकसदो यन्नांकसदेः (३१) उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपसरसं एवैनंमेता भूता

अमुष्मिँ छोक उपं शेरे ऽथों तनूपानी रेवेता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तम् पृदधं द्धाये देताभ्यं पृवेनं देवता भ्य आ वृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तरा नाकसङ्घ उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकृणीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुर्विकृणी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानामुत्तमौ धंते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेयां स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसो वे स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवित प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वे देवानां विक्रान्तिर्यद्विंकुणीं यद्विंकुणीं मृपदधांति देवानांमेव विक्रान्तिमनु वि क्रंमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्त्रउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमिंद्यो॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांकुसदो यत्रांकुसदुस्तत्यंशूनामेषां वे द्वाविश्यतिश्वादा।————[७] छन्दा इंस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा ईसि पृशूनेवावं रुन्धे छन्दा ईसि वे देवानां वामं

छन्दाङ्स्युप दधात पृशवा व छन्दाशस पृश्न्नवाव रुन्य छन्दाशस् व द्वाना वाम पृशवो वाममेव पृश्न्नवं रुन्य एताश हु वै युज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृश्न्नवारुन्य यदेतामुंप्दधाति पृश्न्नेवावं रुन्धे गायुत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयुत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन रे समानानां करोति त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंतीरुपं दधाति जागंता वै पुशवंः पुशूनेवावं रुन्धे- य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रंसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुपदधांति वर्ष्मैवैन ई

छन्दा रंसि विषुंरूपानेव पशूनवं रुन्धे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते

ऽनुष्टुभ उपं दधाति प्राणा वा अंनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरंपङ्कीरिति

विषुंरूपाणि छन्दा इस्युपं दधाति विषुंरूपा वै पशवंः पशवंः (३६)

समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानुः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७) तेजं एव पुशर्वः पुशवो यर्जमान् एकंश्र॥३

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां अस्याग्निं वृं और्न् यथ्सयुजं उपदर्भांत्यात्मनैवैन र् सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुंषः स्नावंभिः सन्तत एवमेवैताभिर्िग्नः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उंपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भविति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मंण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्युग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथों प्राणानेवैता यर्जमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः सुवर्गास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंदध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार ई

सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वै वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानीभिवें देवा इमाँ हो कान्थ्समय स्तथ्संयानीना र संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधीति यथाफ्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभियंजमान इमाँ ह्योकान्थ्सं यांति प्रवो वा एषों उग्नेयंथ्संयानीयंथ्संयानीरुपदधांति ष्ठ्रवमेवैतम् अय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि १ हर्न्त्यह्रंत प्वास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा देत्ते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टुका उपदर्भात्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना १ रोचंत एवमेवैष

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)
मंनुष्यांणा रोचते घृतेष्ट्रका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं प्रियेणैवैनं धामा
समर्थयति (४२)
अथो तेजंसानुपरिहार रे सादयत्यपंरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधाति प्रजापंतिरुग्निमंचिनुत
स यशंसा व्यार्ध्यत स पुता यंशोदा अंपश्यता उपाधत्त ताभिवैं स यशं आत्मन्नंधत्
यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धंते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो
यावांनेव पुरुंषुस्तस्मिन् यशों दधाति॥ (४३)
एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश् <u>रा</u> शर्च॥४॥
देवासुराः संयंत्ता आसुन्कनीया स्सो देवा आसुन्भूया रूसोऽसुरास्ते देवा पृता इष्टंका
देवासुराः संयंत्ता आसुन्कनीया १ सो देवा आसुन्भूया १ सोऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव भूया १ सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमा
F. 1
देवासुराः संयंत्ता आसुन्कनीया १ सो देवा आसुन्भूया १ सोऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव भूया १ सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमा
देवासुराः संयंत्ता आसन्कर्नीयाः सो देवा आसन्भूयाः सोऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव भूयाः सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमा प्राचीं दिशमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमंजयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्तती देवा

पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिंलींकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं

दधात्यायुरेव (४५) अस्मिन्द्धात्यम्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अम्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाँप्नोति तावेहि सर रेभावहा इत्यांह व्यंवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येष्यग्र इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पश्चचितीकुस्तस्मादेवमाहर्त्वयां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम यदंतव्यां

ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक इत्याह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६) अभवन्नायुरेवर्त्व्यां उप षड्विरंशतिश्च॥३॥•

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तद्देवा अंश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यों ऽश्वमेधेन यजंते सर्व एव भंवति सर्वस्य

वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषुज । सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतरुन्निष् वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

त्रति तरिति ब्रह्महत्यां योंऽश्वमेधेन यजते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजा-

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)

पंतेरक्ष्यंश्वयत्तरमादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतौंऽन्येषां पशूनाम्वेतसः कट

भवत्यपस्ययोनिर्वा अश्वौंऽपसुजो वेत्सः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधूर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्पानंमवृह्द्वादंश च॥२॥———[१२] उथ्मत्रयज्ञ इन्द्रांग्री देवा वा अक्षणयास्तोमीयां अग्रेर्मागौँऽस्यग्रें जातात्रश्मिरितें नाकसद्भिश्छ-दार्श्स सर्वौभ्यो वृष्टिसनौँदेवासुराः कनीयारसः

प्रजापंतेरक्षि द्वादंश॥१२॥

उथ्सन्नयुज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकुसर्द्धिरेवैताभिर्ष्टाचंत्वारिश्शत्॥४८॥

उथ्सन्नयज्ञः संवृत्वायं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-३॥